

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2016 – ÅRGÅNG 30. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 2

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Ut kommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen, Ola Österbacka.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktionsråd för Finlandsupplagan: Hans Ahlskog, Øyvind Edvardsen, Ola Österbacka.

Redaktionssekreterare och expedition: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383. E-post till red.rådets medlemmar: fornamn.efternamn@sanktjohannes.info.

Internet: <http://sanktjohannes.info>
Tidningen sänds till alla som meddelat intresse. **Frivillig prenumerationsavgift** kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Ett missionsfält inpå oss

När man läser Martin Luthers skrifter möter man ofta varningar för två fiender: påven och turkarna. Påven står för den romersk-katolska kyrkan, som bannlyste Luther och bekämpade honom med stöd av den kejserliga makten. Turkarna betyder inte medborgare i Turkiet, utan står som en samlande benämning på muslimerna som på Luthers tid utgjorde ett allvarligt hot mot hjärtat av Europa.

Här i våra nordiska länder har vi tidigare haft en enhetskultur, präglad av den evangelisk-lutherska kyrkan. Denna enhetskultur håller allt mer på att vittra sönder, vilket har lett till politiska motsättningar. Inte minst till följd av de terroristaktioner som dödat tiotals människor inte långt från oss, och som styrts av extrema islamistiska organisationer, känner många en rädsla för främmande kulturer.

På grund av strömmarna av asylsökande till vårt land har antalet muslimer vuxit betydligt. Hur ska vi förhålla oss till dem?

Vi behöver minnas två saker.

För det första ska vi minnas att de extrema muslimerna finner en grund för sina aktioner i islams heliga skrift, *Koranen*. Ofta hävdas att islam är en fredlig religion. Det behöver påpekas, att det finns många slag av muslimer, liksom mycket olika företeelser också sker i det kristna namnet. Men det går inte att hävda att Koranen skulle vara fredlig. I sura 9, det kapitel som tillkommit sist och som därmed har mest auktoritet, förespråkas *jihad*, ett heligt krig mot dem som lär något annat än Koranen och de senare tillkomna *haditherna*, de auktoritativa skrifterna. Det värsta är att avfalla från islam och bli en kristen, vilket har lett till stor otrygghet för många invandrare.

För det andra ska vi också minnas att dessa nyfinländare är våra medmänniskor, som i många fall lidit oerhört av terror och krig i sina hemländer. Som kristna är vi skyldiga att hjälpa vår nästa och dela med oss av vårt goda, och vi ska också tänka på att Jesus själv som spädbarn var en flykting.

Dessutom är dessa bundna i sina samveten av en falsk tro, med otrygghet och rädsla inför död och evighet. De har nämligen inte sett Frälsaren, för han finns inte i islam. De kan bara hoppas på att deras goda gärningar på den yttersta dagen ska uppväga det onda de har gjort och med hänsyn till dem bli frikända i domen.

Det evangelium som vi äger har vi fått för att dela med oss till våra medmänniskor. Nu kommer ett missionsfält till oss. Låt oss frimodigt vittna om vår Frälsare, som har dött och uppstått för alla människor.

Vi behöver också lära oss hur vi ska agera på ett kärleksfullt sätt när vi möter muslimer i vår vardag. För det har vi påbörjat en serie bibelstudier där vi fördjupar oss särskilt i de frågor som attackerats av islam, och samtidigt lär oss förstå denna religion bättre.

Ola Österbacka

Lärjungen i Mästarens hand

Stilla veckan och påsktiden uppvisar en väldig kontrast från vår Frälsares djupaste förnedring till den härligaste triumf, som kulminerade på påskdagen och fullbordades när han for upp till himlen. För oss, hans lärjungar, innehåller livet på samma sätt bedrävelser, men också en fantastisk trygghet. Om det undervisar oss Jesus i Matt 10:24–31:

En lärjunge står inte över sin lärare, och en tjänare står inte över sin herre. Det räcker för lärjungen att bli som sin lärare, och för tjänaren att bli som sin herre. Om husets Herre blir kallad för Beelsebul, hur mycket mer ska då inte hans tjänare bli det?

Var alltså inte rädda för dem. Det finns inget dolt som inte ska uppenbaras, och inget gömt som inte ska bli känt. Vad jag säger till er i mörkret ska ni säga i ljuset, och vad ni hör viskas i ert öra ska ni ropa ut på taken.

Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna. Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far. Och på er är till och med alla hårstrån räknade. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.

1. Kristi förnedring och upphöjelse

Det hela började med Treenighetens råd i begynnelsen. Gud, Fader, Son och Ande, hade skapat världen genom sitt Ord och låtit människorna, man och kvinna, få del av hans livsande så att de blev hans avbild. Men så föll de i synd genom att tvivla på Guds ord och lyssna till ormens förförelse. De gick miste om hans avbild och måste dö. De dog den andliga döden så att de miste sin tillit till Gud. De miste också sin goda och oskyldiga relation till varandra och till hela skapelsen.

Men redan då lovade Gud att han skulle

krossa ormens huvud. Redan då hade Gud tänkt ut sin plan för att återlösa de fallna människor. Men det såg dåligt ut. De första kapitlen i Första Moseboken visar hur ondskan ständigt tilltog. Det blev så illa att Gud måste förgöra sin skapelse. Men han kunde inte svika sitt löfte om frälsning. Därför räddade han åtta personer tillsammans med ett urval av alla djur för att föra frälsningslinjen vidare genom ett folk som han utvalde särskilt. Inte heller det folket levde som Gud ville. Också de var fördärvade av synden, precis som vi alla. Skulle Gud handla efter sin rättfärdighet vore det helt ute med oss. Vi är djävulens barn och borde ha tillhört honom för tid och evighet. Men så ville inte Gud ha det. Han älskade oss för mycket för det.

Här är bakgrunden till att Jesus måste födas till jorden som en människa. "Så älskade Gud världen." Och Jesus var lydig: "Sin Fader Sonen lydig var, kom till mig här på jorden." Han gjorde i allt som Fadern ville, trots att det var ett ohyggligt offer. För att kunna friköpa världen från djävulen måste han nämligen utsätta sig för den totala ondskan. Han måste genomlida allt det som människor kan hitta på av ondska och hat. Han måste bli lydig till döden på korset. Därför blir det så, att Gud själv offerar sitt liv för oss. Det är egentligen en omöjlighet. Gud kan ju inte dö. Men han blev människa för att det skulle bli möjligt. Och eftersom han är syndfri kan han vara vår ersättare. Han led döden i ditt och mitt ställe. Han gick i döden för världens synder.

*O vilken kärlek, underbar, sann,
aldrig har någon älskat som han.*

Det som vi kallar Kristi förnedring är inte att han blev människa. Det är att han avstod från sin gudomlighet. Han tog emot straffet som ett

oskyldigt lamm. Han blev hånad och föraktad, och som han själv säger, blev kallad för Beelsebul, den onde själv. När han blev slagen, slog han inte tillbaka. Han kunde ha stigit ner från korset, men det gjorde han inte. Han var lydig intill döden på korset.

Så kunde han byta med oss. Han som levde rättfärdigt precis så som Gud hade tänkt att vi människor skulle leva, han tog på sig världens syndaskuld och därmed straffades han för allt det som du och jag borde ha straffats för. Och i stället ger han dig och mig sin rättfärdighet!

Han hade nu utfört allt. *”Det är fullbordat.”* Därför kunde han inte behållas av döden. Hans plats var inte i graven, även om han gästade den. Han uppstod på påskdagens morgon som ett vittnesbörd om att skulden verkligen var betald och att Gud godkände betalningen. Kvittot utfärdades: Du är fri! Din synd är borta! Det är därför som jag på Kristi uppdrag kan försäkra dig i avslöningen att dina synder är dig förlättna.

Bibeln talar många gånger om kläder som är vitare än snö. Det är sådana kläder vi måste ha för att få komma till himlen. De kläderna fick vi när vi blev döpta och förenades med Jesus på hans kors och uppstod med honom till ett nytt liv i gemenskap med honom, ett liv som för den som tror fortsätter i evighet.

2. Livet som sanningsvittne

När Jesus sista gången stod inför sina lärjungar innan han for upp till himlen gav han dem ett uppdrag. Han hänvisade till sin maktposition som han nu skulle återta: *”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.”* I den ställningen kunde han ge ett stort uppdrag: *”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!”*

Evangeliet skulle inte predikas öppet så länge Jesus var verksam. Då undervisade han sina lärjungar. Och det som de inte förmodade förstå i det skedet – och det var det mesta – det skulle Anden uppenbara för dem senare. Det var under pingsten som startskottet sköts för den fulla uppenbarelsen som skulle gå ut över hela världen.

Från den dagen var lärjungarna inte längre rädda. Tidigare satt de gömda i låsta rum, men nu trotsade de förföljelser och martyrium för evangeliets skull. De satte inte sitt ljus under skäppan. De predikade öppet och frimodigt. De gjorde inte upp planer hur de skulle infiltrera organisationer eller den politiska makten för att få fram sitt budskap. Kort och gott: de predikade

Guds ord, så att det stack i hjärtat och människorna frågade: Vad ska vi göra?

Det är precis så som Jesus vill att vi också ska göra. Du som har hört om den stora kärlek som Gud har bevisat oss, du som har blivit friköpt från din synd och inte längre behöver vara rädd att komma till helvetet, du har nu en kallelse att vara hans vittne i din vardag. I den uppgiften har du löftet att bli utrustad med den kraft du behöver.

Du ska inte tveka att säga sanningen, fast det kostar hån och skam. För så säger ju Jesus att det ska bli: lärjungen är inte förmer än sin Mästare. Paulus skriver: *”Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom”* (Rom 12:2).

Kristi kärlek driver oss, eftersom det finns så många som ännu är på fel väg, mot fördärvet, och vi är kallade att vittna för dem både med ord och liv. Det är inte bara gentemot världen som vi är kallade att vittna för sanningen. Också mot den falska kyrkan och de förföriska villfarelserna runt om oss i vår tid ska vi rikta ljuset så att det blir avslöjat i grunden. Där ska vi inte viska och verka i det fördolda, utan frimodigt träda upp med varning och bestraffning i ord, men också i handling. Då besannas säkerligen Jesu ord: *”Det räcker för lärjungen att bli som sin lärare.”* Vi har klara besked av Jesus hur det går när vi låter sanningens ljus lysa och handlar efter det. Han säger enligt Luk 12:52–53: *”Från och med nu ska fem i samma familj vara splittrade: tre mot två och två mot tre, far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor.”*

Det låter inte särskilt kärleksfullt eller som något att sträva efter. Men det är följder som drabbar dem som ropar ut Guds ord på taken. Vill vi undvika sådana söndringar ska vi hålla tyst. Då ska vi tänka ut smarta planer för hur vi kan handla efter vårt samvete utan att vilolärarna tar avstånd från oss och hotar oss. Men om vi ställer oss på taken, bildligt talat, och ropar ut Guds ords sanning om de falska lärarna, då blir det nog följder, som inte är trevliga för vårt kött. Men vi är kallade att predika evangelium och skaffa lärjungar åt Jesus. Det kan vi bara göra genom att vara öppna och ärliga och ge klart besked vad vi tror och bekänner. Och det ska vi göra med iver.

3. Trygghet i en ond värld

Precis i samma veva som Jesus uppmanar oss att vara tydliga i vittnesbördet om sanningen kommer han med tröst. *"Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna."* Det Jesus vill säga är att vi ska frukta Herren Gud allena. Vi ska inte vara rädda för människor. Vi behöver inte ens vara rädda för djävulens anstormning eftersom Jesus har besegrat honom. Han har ingen verklig makt eftersom han inte kan ta ifrån oss det verkliga livet, gemenskapen med Gud. Det som vi verkligen ska vara rädda för är att handla emot Herren Gud och hans ord, så att han på den yttersta dagen tvingas sända oss till Gehenna.

Den som hör Herren till har en oändlig trygghet: *"Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far. Och på er är till och med alla hårstrån räk-*

nade. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar." Gud låter ingenting ske som han inte kan använda till sina barns bästa. Inte ens om vi måste lida sådant som vår Herre och Mästare Jesus tvingades gå igenom ska vi vara rädda. Han ger kraften för varje stund. Han håller oss vid gott mod genom hoppet om att denna tidens lidanden inte väger mycket mot allt det som ska uppenbaras och bli vårt när han kommer för att hämta oss hem till himlen. Vad som än händer är vi i hans hand. *Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.*

Du är så rik, och härligt är ditt råd. Jord, hav och himlar tillhör dig allena. Men, Herre, Herre, låt mig dock av nåd din vilja göra, dig med glädje tjäna! Amen.

Ola Österbacka

Luthercitat

Bland oss kristna är det påsk alla dagar, även om man en gång om året firar påsk på ett alldeles särskilt sätt... något som inte är orätt, utan det är vackert och prisvärt, att man firar den tid då Kristus dog och uppstod. Men man skall inte minnas hans lidande och uppståndelse bara en viss bestämd tid utan alla dagar, som Kristus säger enligt 1 Kor. 11:24 f. och parallellställen: *"Så ofta ni gör detta så gör det till minne av mig."*

HÖGAKTUELL SKRIFT I NYTRYCK!

Seth Erlandsson

Rosenius och kyrkofrågan

Pris: 4,50 €. 36 sidor.

Kan köpas från Biblion och beställas från forlag.biblicum.se.

Du läser väl **Biblicum – tidskrift för biblisk tro och forskning?**

Utkommer med fyra 48-sidiga nummer per år, Redaktör: Seth Erlandsson.

Prenumerera via Biblicums webbutik forlag.biblicum.se.

NYHET: Mannen som förändrade världen. En sammanställning av evangeliernas berättelser och Apostlagärningarna. Kontakta redaktionen om ett större antal för gratispridning.

VARFÖR DÖMDES DEN OSKYLDIGE?

När Pilatus såg att inget hjälpte utan oron bara ökade, tog han vatten och tvädde sina händer inför folket och sade: "Jag är oskyldig till den mannens blod. Det här får ni själva ta ansvar för." Allt folket svarade: "Låt hans blod komma över oss och över våra barn!" (Matt 24,25)

Ingen utväg! Det blev plågsamt tydligt för Pilatus att Jesus var oskyldig. Han förtjänade inte döden. Pilatus blev frustrerad varenda gång han försökte frige Jesus. Inte nog med att han förstod att Jesus var oskyldig. Hans fru skickade bud till honom att hon lidit i en dröm på grund av Jesus. Hennes budskap var enkelt: *"Du ska inte ha med den där rättfärdige mannen att göra! I natt var jag svårt plågad i en dröm för hans skull"* (Matt 27:19). Detta måste ha stärkt Pilatus i hans farhåga att Jesus var något mer än bara en människa. Men han kunde inte hitta någon utväg.

Pilatus var en praktisk romare. Kejsaren sände honom till Judeen för att kräva romersk rätt och ordning. Som de flesta romare var han plikttrogen och hederlig. Jesus var oskyldig, och det var Pilatus plikt att frikänna honom. Men Pilatus var realist också. Efter alla hans ansträngningar att frisläppa Jesus hotade konflikten att leda till upplopp. Jerusalem verkade för ögonblicket vara på gränsen till inre oroligheter. Om det blev upplopp förstod Pilatus att det skulle bli otäck och blodigt. Då skulle han behöva skicka ut romerska soldater på gatorna och de skulle göra vad som behövdes för att återställa ordningen. Det betydde blodsutgjutelse för båda parter. Det måste han på något sätt försöka undvika.

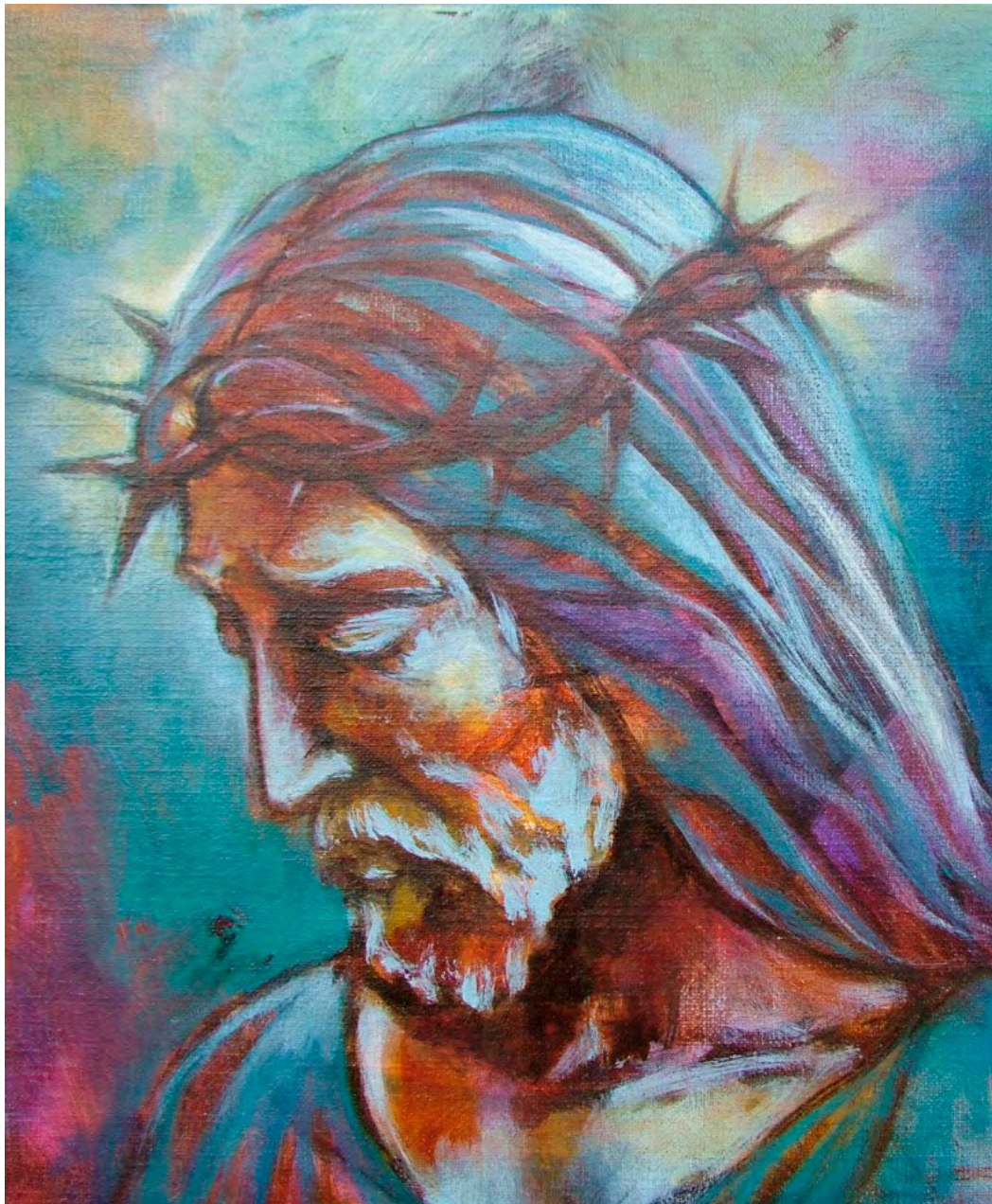
Judarna gjorde det ännu värre med en hotelse: *"Släpper du honom är du inte kejsarens vän! Den som gör sig själv till kung sätter sig upp mot kejsaren"* (Joh 19:12). De orden gjorde det lätt för Pilatus. Om kejsaren skulle granska frigivningen av Jesus skulle judarna anklaga Pilatus för att inte göra sin plikt. De skulle i alla fall anklaga Pilatus för att ha frigett en man som sagt sig vara kung och därmed förrädare mot Rom. Då skulle det vara slut med Pilatus karriär. Han skulle inte vara kejsarens vän längre. Om Pilatus å andra sidan gav order om att korsfästa Jesus skulle han lätt

kunna hävda att han avrättat en fiende till Rom och judarna skulle stödja honom. När Pilatus ändå tvekade sa judarna: *"Vi har ingen annan kung än kejsaren"* (Joh 19:15).

Pilatus hade svårt att komma över sin plikt- och hederskänsla. Han ville inte vara delaktig i att döda en oskyldig snickare från Galileen. Han utfärdade visserligen ordern att korsfästa Jesus, men han tvättade offentligt sina händer och förklarade sig oskyldig. Han hade fattat ett politiskt beslut. Han riskerade inte upplopp och blodsutgjutelse på Jerusalems gator om han lät bli att frige Jesus. Han riskerade inte sin egen framtid heller. Han ville inte ses som god vän till en av romarrikets fiender som judarna själva kallade "Judarnas kung" och anklagade för förräderi och uppror. I lite mer än två timmar kämpade han mot judarna om Jesu frigivning, men till slut gav han ordern om korsfästelse. Hans namn kommer för alltid att förknippas med denna orättvisa då kristna bekänner "pinad under Pontius Pilatus".

Pilatus valde karriären framför Jesus. När Herren Jesus stod inför honom valde han att blidka judarna och korsfästa världens Frälsare. Han saknade andlig klarsyn. Ur hans perspektiv var beslutet vettigt. Han erkände inte Jesus som Herre och kung. Fred, lugn och ro och en tryggad framtid i det romerska väldet var viktigare än det Jesus kunde ge: förlåtelse och evigt liv i Paradiset. Pilatus kanske undrade om Jesu anspråk var sant, men det var viktigare med fred och ordning i Jerusalem över påsken. Eftersom Pilatus inte såg Jesus som sin Frälsare fick hans plikt- och hederskänsla ge vika. Om han sett Jesus som den allsmåttige Herren Gud skulle han inte gett order om att korsfästa Jesus.

Ur Upp till Jerusalem, stycke 30, av John Braun.

© GALLERI SELA - MARIANNE MORTENSEN

*Bröder, söner av Abrahams släkt och ni andra som fruktar Gud!
Till oss har budskapet om denna frälsning blivit sänt. Jerusalems
invånare och deras ledare förstod nämligen inte vem han var.
När de dömde honom uppfyllde de profeternas ord som läses varje
sabbat. Fast de inte fann honom skyldig till något som förtjänade
döden, krävde de att Pilatus skulle avrätta honom. . . .
Men Gud uppväckte honom från de döda, och han visade sig under
många dagar för dem som hade följt honom från Galileen upp till
Jerusalem och som nu är hans vittnen inför folket.*

Apg 13:26-28, 30-31

Du skall inte ha begärelse till din nästas hus

Efter buden mot uppenbara synder som mord, äktenskapsbrott, stöld och falskt vittnesbörd, går buden nu in på ett annat plan, till det som finns i våra tankar och sinnen. Visst dömer också de andra buden våra tankar och ord, det visar inte minst Jesu utläggning av buden i bergspredikan, men de som vi kallar det nionde och tionde budet, håller sig enbart på tankenivå.

Du ska inte ha begär, heter det. De synder som döms i de andra buden är alla födda i vårt fördärvade hjärta. Det visar Jesu ord i Matt 15 med all önskvärd tydlighet (Matt 15:19):

Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd och hädelser.

Det nionde budet värnar om vår nästas hus, jordområden (5 Mos 5:21) och annan död egendom. Vi människor är av den arten att vi sällan låter oss nöja med det som Gud har givit oss. Vi skulle så gärna också vilja ha det som Gud har givit en annan. Kanske vi avundas vår nästas stora, fina hus som är så fint beläget och tycker att vårt eget hus inte är så märkvärdigt. Kanske är det hans nya bil eller båt som sticker oss i ögonen.

– Vissa har då råd att kosta på sig, muttrar vi kanske för oss själva och tycker att vår kära granne nu minsann har shoppat på fåfångans marknad. Materialismen har intagit hans hjärta!

Är vi dock riktigt ärliga med oss själva, så kanske vi kan medge

att vi gärna skulle se att det var vi själva som körde omkring i den där bilen, som åkte ut till havs med den där kryssaren, som bodde i det där huset som alla förbipasserande beundrar. Våra förebråelser mot grannen är bara undanflykter från våra avundstankar. Vi vill inte se sanningen om oss själva. Vi står anklagade och skyldiga inför Guds bud.

– Nej, tänker du kanske. Jag har ju inte stulit hans bil. Inför det sjunde budet går jag alltså fri och ren. Sina tankar kan ingen styra, men jag har i alla fall inte låtit dem gå vidare till handling.

Så kan vi resonera, men Guds ord står fast: ”Du skall inte ha begärelse till din nästas hus.” Vi är skyldiga, låt den saken stå fast.

Vi ska dock inte tappa fattningen och löpa linan ut så att begärelsen blir verksynd (Jak 1:15). Att vi frestas av vårt inneboende begär är illa nog, men att låta begäret yngla av sig i stöld är ännu värre. Vi ska i stället erkänna vår syndfullhet och ta vår tillflykt till Frälsaren. Han har döpt oss och i dopet givit oss sin helige Ande som dagligen förnyar oss och ger oss kraft att dö bort från synden.

Gud vill fostra oss att nöja oss med det som han har gett oss och att inte avundas andra. Köttsliga människor ser inte med blida ögon på att någon annan har det bättre ställt än de och ofta kan de inte ens dölja det, utan klagar vitt och brett. Vi ska inte förvånas över detta, för

NIONDE BUDET

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

avunden sitter som impregnerad i den gamla människans gener (Tit 3:3; Gal 5:20). Inte heller för oss kristna är detta obekant eftersom också vi får dras med vår fallna natur.

För en kristen borde emellertid ett liv i synd höra till förfluten tid. Vi löper dock alltid risk att igen dras med i världens avundsklagan. Vi faller ofta, och Gud måste ständigt påminna oss om var Guds väg går på detta område (Matt 20:15):

Får jag inte göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är så god?

Paulus beskriver denna övermåttan härliga väg i Första Korintierbrevet 13, där det bl.a. heter: ”Kärleken avundas inte.” (v. 4)

Nu har vi sett på det negativa, det vill säga vad detta nionde bud förbjuder. Nu ska vi se på motsatsen, det positiva, det som Gud vill att vi ska göra med hänsyn till vår nästas egendom.

Luther skriver i Lilla katekesen att vi ska hjälpa vår nästa att få behålla det som tillhör honom. I de paulinska breven får vi på många ställen undervisning om den rätta prioritetsordningen här i tiden. I Filipperbrevet 2:4 skriver Paulus (jfr 1 Kor 10:24):

Se inte på ert eget bästa utan tänk på andras.

Det kan verka som om Gud

Lita inte på ormen

Den som tror sig stå ska se till att han inte faller (1 Kor 10:12-13).

En gammal indianberättelse handlar om frestelsens makt. En krigare klättrade en gång upp på ett högt berg för att bevisa sin manlighet. När han stod på bergstoppen och tittade ner fick han se en skallerorm som var halvfrusen av kylan. Den sa till krigaren: ”Jag kommer att dö här uppe i kylan. Snälla du, stoppa in mig under din tröja och bär ner mig från berget.” Krigaren protesterade: ”Det kan jag ju inte göra”, sa han. ”Jag vet vad som kommer att hända. Så fort du blir varm igen kommer du att bita mig.” ”Nej, det ska jag inte göra, för min relation med dig kommer att vara annorlunda”, sa skallerormen. ”Jag ska alltid minnas dig som den som räddade livet på mig.” Det lät vettigt, så krigaren gick med på det. Han stoppade in den frusna skallerormen under tröjan och började gå tillbaka nerför berget.

Men så fort skallerormen blev varm därinne under tröjan bet den krigaren och sprutade in sitt gift i hans kropp. Han skrek: ”Hur kunde du göra så? Jag har just räddat livet på dig. Du sa att vår relation skulle bli annorlunda.” Skallerormen svarade helt enkelt: ”*Du visste hurdan jag är redan innan du tog upp mig.*”

En del frestelser låter helt vettiga tills det är för sent. Det är det som är den dödliga faran med dem. Vilka frestelser har krupit in under din tröja och påstått sig vara något annat än de är? Är din gammalmodiga arbetsetik egentligen en förklädnad för din girighet? Är din önskan att stanna och

lukta på rosorna egentligen en förklädnad för din lättja? Är ditt rättmätiga behov av att försvara dig varje gång du känner dig förolämpad egentligen en förklädnad för ditt syndiga högmod? Är din så kallade befriande uppriktighet mot andra människor egentligen en ursäkt för dig att säga elaka saker? Är det en ursäkt för att skvallra när du pratar om andra och kallar det ”kristen omsorg”? Och är det bara ett sätt att skyla över att du inte vill vara tillsammans med andra troende och växa till i Hans Ord när du påstår dig ha en enkel, barnslig tro på det du lärde dig om Gud när du var liten?

Ormen kommer förr eller senare att bitas om vi inte ser frestelserna för vad de är, om vi inte märker var de kommer ifrån.

Tack Gud för Jesus. Tack Gud för en Frälsare som stod emot alla frestelser i vårt ställe. Tack Gud för en Frälsare som gick till korset och uppslukade giftet som orsakar våra misslyckanden. När du har blivit biten finns det förlåtelse och räddning hos vår Frälsare Jesus. Och tack Gud för den Frälsare som genom sin Ande gör det möjligt för oss att se våra frestelser med klara ögon och låta den halvfrusna skallerormen ligga kvar på marken.

*WELS Mobile Daily devotions
16030, övers. BE*

fordrar mycket av oss när han inte bara vill att vi ska avhålla oss från att ta andras egendom utan att vi också ska hjälpa vår nästa att behålla det som tillhör honom. Men inte ens detta är nog. Vi ska dessutom arbeta för att vår nästas egendom ska förökas. I sin förklaring

till det sjunde budet i Lilla katekesen skriver Luther:

Vi skall förbjälpa därtill, att hans gods och näring må förökas och beskyddas.

Här har vi att stava på, vi som har den gamle Ormens avundsgift i våra ådror. Endast med Guds hjälp

är det som vi helgas och kan växa till i kärlek till våra medmänniskor. Vi får leva av nåden.

Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är. (Tit 2:12)

Glöm inte dopet!

*Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!
Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.*

Matt 28:19

”Mamma?!”

”Jag är här nere, Jakob”, ropade mamma från källaren.

”Mamma, kan jag och Sara gå ut och leka?”

”Tror du att ni kan vänta till efter lunch? Det är fortfarande så blött ute efter allt regnande i natt.”

”Kom och titta på roliga gamla saker med oss”, tjoade Kajsa.

Mamma förklarade: ”Vi skulle städa ur den här gamla kistan, men så hittade vi en massa bebisbilder och kom alldeles av oss med städningen”.

Jakob blev genast väldigt ivrig och skyndade ner i källaren för att få titta på bilderna. En liten stund senare dök Sara också upp.

”Vad är det här, mamma?” frågade Kajsa och hon drog ut ett blankt vitt kort ur ett kuvert.

”Det där... Ja, det ser ut att vara ditt dopbevis.”

”Vad är ett dopbevis.. dopbes... dop... sånt där?”

”Ett dopbevis är ett papper där det står att du har blivit döpt. Ett bevis för att pastorn läste Guds ord och öste vatten över dig, kan man säga.”

”Prästerna säger alltid samma sak och jag minns vad”, sa Jakob. ”Jag döper dig i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn.”

”Men varför ska man döpas?” frågade Kajsa nyfiket.

”Jesus har sagt det”, svarade Jakob snabbt.

”Och jag kommer ihåg precis vad Jesus sa!” sa

Sara och såg väldigt stolt ut medan hon läste upp bibelversen ur minnet. ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.”

”Men kunde jag tro att Jesus var min Frälsare när jag var en pyttebebis?” frågade Jakob och tittade på mamma.

”Ja, Gud den helige Ande kan ge små bebisar tro”, svarade mamma. ”Bebisar är också syndiga och behöver bli döpta. Genom dopet skapar den Helige Ande tro i människors hjärtan och gör dem till medlemmar i Guds familj.”

”Gud kan ju allt!” sa Kajsa förundrat.

”Så ni tillhör Gud, allihop”, försäkrade mamma. ”Det är bra att tänka på sitt dop varje dag. Det hjälper oss komma ihåg att Gud har gjort oss till sina barn och förlåtit alla våra synder.”

”Det är typ som att bli döpt varje dag!” ropade Sara.

”Ja”, sa mamma. ”Det är som att blir döpt varje dag!”

*Käre Gud, tack för att du gör oss till dina barn i dopet. Hjälp oss att leva i vårt dop varje dag.
Amen*

Ur ”A few minutes with Jesus”
av Joslyn Moldstad. Övers. Ingela Edvardsen

VEM DÄR?

Läs en ledtråd i taget för att försöka lista ut vilken man det är vi söker. Lösningen finns på hemsidan.

5 poäng: Han föddes till ett särskilt uppdrag och fick sitt namn av en ängel. Namnet betyder ”Herren är nådig”.

4 poäng: Bibeln berättar att han länge levde i ödemarken, hade kläder av kamelhår och åt gräshoppor.

3 poäng: Hans pappa blev stum i samband med hans födelse. Föräldrarna var egentligen för gamla för att få barn.

2 poäng: Han är känd för att han predikade och döpte, men också för att ha sprattlat till av glädje i sin mammas mage vid ett särskilt tillfälle.

1 poäng: Han döpte Jesus.

FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN

Om popidoler och djävulsdyrkan

Många av vår tids mest populära sångare hyllar egoism, njutning, jakt på berömmelse, sex, makt, pengar och ära. Men vet våra unga (och för den delen också vi äldre) att detta inte sällan kombineras med djävulsdyrkan? Det frågar man sig efter att ha läst en artikel av Ingemar Andersson om sångstjärnor i Lutherskt Församlingsblad nr 1/2016. Artikeln grundar sig på vad Mikkel Vigilius skrev för några år sedan i den danska tidskriften "Nyt Liv" under rubriken "Djävulens ånd och tidens ånd". Andersson skriver: "Vigilius har noga angett de källor där han hämtat uppgifterna, så vem som vill kan kontrollera sanningshalten." Några skrämmande klipp ur Lutherskt Församlingsblad:

Kate Perry, bl.a. känd för att ha medverkat vid flera stora arrangemang för president Obama, berättar i en TV-show, att hon har växt upp i en kristen familj och att hon också gett ut en cd med kristna sånger. Men då det inte ledde till den berömmelse hon strävade efter "såld jag min själ till djävulen", säger hon. I en av sina mest populära musikvideor genomgår hon en invigningsrit, som är fylld med sataniska symboler.

Gruppen The Throne består av stjärnorna Kanye West och Jay-Z. Båda förklarar att de för att nå framgång har öppnat sig för djävulen och onda andar. Jag har sålt min själ till djävulen. Jag vet att det var en dålig affär... I en musikvideo skär Kanye West upp sin mage och drar fram en demon. (I Svenska Dagbladet, 16 februari, höjs Kanye Wests nya album "It's a gospel" till skyarna och kallas en makalös popfest, som börjar i gospel och slutar i house-musik)

Jay-Z vill vara vår tids Frank Sinatra: Så du vet, jag försöker leva upp till det. Jag blir besatt av andarna.

Lady Gaga är den som omger sig med flest satanssymboler i form av upp och nedvända kors, vädurs-huvuden och satans-stjärnor. Hon bekänner öppet att hon lever för en sak, berömmelse, och den får hon genom en andemakt, djävulen... I musikvideon "Judas" gör hon gemensam sak med Judas för att förråda Jesus. Judas är den demon jag klänger mig fast vid.

Rihanna omger sig också med ockulta och sataniska symboler, därtill hjälpt av Jay-Z. I musikvideon "Good Girl Gone Bad" genomgår hon en invigningsrit med

hjälp av sångaren Jay-Z. Från att ha varit en god flicka i vit kjol, blir hon en ond flicka i svart kjol.

Beyoncé är väl en av de allra största sångstjärnorna för närvarande. Hennes scenshow präglas av en extremt sexuellt utmanande stil, som kännetecknar henne alltsedan en främmande andemakt tog sin boning i henne... I flera olika intervjuer har Beyoncé berättat hur den här andemakten kom in i henne. När hon gjorde en musikvideo i samarbete med Jay-Z blev hon besatt av en andemakt som hon kallar "Sasha Fierce" (våldsamt, häftigt). "Jag är inte Sasha", säger Beyoncé, "men hon lever inne i mig".

Eminem har nått den absoluta toppen, men priset har varit förfärande högt. I sången "Demon Inside" talar han öppet om de demoner som han är besatt av, som ödelägger honom och nu för honom till helvetet: Jag är besatt av onda andar, som pinar mig, när jag sover... Eminem kallar huvudemonen "Shady" och han erkänner att han har sålt sin själ till djävulen för att nå framgång, och därför vet han att han tillhör mörkret och helvetet.

Webbresurser:

<http://sanktjohannes.info>

<http://bekannelse.se>

<http://lbk-media.net>

<http://sanktjohannes.info/oratio>

<http://www.biblicum.se>

<http://logosmappen.net>

Gudstjänster, predikningar och föredrag som mp3 eller video

Lutherska bekännelsekyrkan, ett mångsidigt arkiv med inspelningar

Lutherska bekännelsekyrkan i Norge: predikoarkiv, Bibel og Bekjennelse

Sökbar databas med inspelningar från S:t Johannes, LBK och LBK Norge

Tidskriften Biblicum, en mängd inspelningar av god undervisning

De lutherska bekännelseskrifterna, Lutherböcker och mycket annat gott

Har jag ångrat mig tillräckligt för att få tro evangelium?

Att rätt kunna skilja mellan lag och evangelium är oerhört viktigt. Det var en avgörande insikt som Martin Luther kom fram till. Dr C.F.W. Walther hade liksom Luther personlig erfarenhet av en sammanblandning av lag och evangelium. Han har hållit 39 helt fantastiska kvällsföreläsningar om att rätt tillämpa lag och evangelium, utgivna i boken *The Proper Distinction Between Law and Gospel* (St. Louis, Mo. 1928). Här några citat, översatta av Lars Borgström. Ur den XII:e tesen:

”Pietisterna påstår att tron måste föregås av en lång tids ånger, ja de har varnat människor för att tro för tidigt och sagt dem att de måste låta den Helige Ande arbeta med dem riktigt ordentligt. De säger att det inte går att bli omvänd på två veckor, att det ibland tar många månader och år när Gud förbereder en människa för omvändelsen. Detta är en avskyvärd lära. Dessa predikanter besinnar inte vilket oerhört ansvar de tar på sig då de varnar en människa för att tro för tidigt. Vad blir det av en sådan om hon dör innan hon är redo att tro? Jag känner av erfarenhet till den fruktansvärda följden av en sådan lära. En pietistisk kandidat i teologi hade instruerat mig på det sätt jag här beskrivit. Jag gjorde allt för att bli verkligt ångerfull och föll till slut i förtvivlan.”

”Om vi antar, i all rimlighet, att en person har slitits loss från sin egenrättfärdighet och längtar efter att bli frälst av nåd allena, ska vi för Guds skull tryggt predika evangelium för honom. Det skulle inte ske för tidigt. En människa kan aldrig komma till Jesus för tidigt. [---]. En människa som Gud har gett nåden att se sig själv förkrossad och utblottad på allt, utan någon tröst någonstans, och som

ångsligt ser sig om efter hjälp, en sådan människa är verkligen ångerfull. Hon ska inte varnas för att komma till Jesus, utan för henne måste evangelium predikas. Hon måste få veta inte bara att hon får, utan att hon bör komma till Jesus med frimodighet och aldrig tänka att hon kommer för tidigt. Om en sådan människa dog efter det att jag sagt henne att hon inte redan kunde komma till Jesus, skulle Gud utkräva den syndarens själ av mig.”

Ur den XXII:a tesen:

”Ångern är inte en trång port som en människa ska pressa sig igenom. Ångern är något som Gud själv måste frambringa i en människa. Varje slags ånger som människan själv frambringar genom egna ansträngningar är en förfalskning och en styggelse i Guds ögon. Vi behöver inte bekymra oss över vår oförmåga att frambringa ånger hos oss. Vi har bara att applicera Guds skarpa ord på oss själva, och vi har

den första delen av omvändelsen, ångern. Efter det kommer tillämpandet av det ovillkorliga evangeliet att frambringa tro hos oss. Allt en människa behöver göra när hon hör evangeliet är att ta emot det. *Men detta följs omedelbart av en inre kamp. Felet de falska lärarna begär i detta avseende är att de anser denna kamp höra hemma före omvändelsen.* En sådan kamp drabbar nämligen inte den oomvändede.

För en utförlig presentation av Walthers klagande undervisning om lag och evangelium, se Lars Borgströms artikel ”Walthers syn på pietismen” i *Biblicum nr 2/2016*.

Planerad verksamhet i Lepplax och Vasa

Lepplax

Maj

- 1** HHN 12.15, gudstjänst 13
- 15** Gudstjänst 13, kyrkkaffe, reformationsföredrag

Juni

- 12** Gudstjänst 18
- 19** HHN 17.15; gudstjänst 18
- 26** Gudstjänst 18

Juli

- 10** Gudstjänst 18
- 17** Friluftsgudstjänst hos Ahlskog (väderreservation) kl 14
- 24** HHN 17.15, gudstjänst 18

Vasa

Maj

- 5** Bibelstudium
- 8** HHN 10.15, gudstjänst 11
- 19** Bibelstudium 19
- 22** Gudstjänst 11
- 29** Högmässa med KELK Europa (på Lepikko lägercentrum) 10

Juni

- 5** HHN 10.15, gudstjänst 11
- 19** Gudstjänst 11

Juli

- 3** HHN 10.15, gudstjänst 11
- 17** Gudstjänst 11

För undervisningen på bibelhelgen svarade gästföreläsaren, teol.dr Seth Erlandsson från Västerås, och församlingens pastor Øyvind Edvardsen. Erlandsson berättade också om Svenska Folkbibelns nya översättning.

Viktig och grundlig bibelundervisning på bibelhelg 9–10.4.2016

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling brukar vanligen ordna två bibelhelger, en per termin. Lördagen den 9 april inbjöds till Leplax bykyrka, och ca 35 personer bänkade sig för att lyssna till gedigen undervisning. Ungefär lika många samlades på söndagen i Biblion, Vasa.

Dr Seth Erlandsson höll två föredrag rubricerade *Kristus i Gamla testamentet*. Lördagens föredrag ägnade han åt Moseböckerna och några andra ställen som tydligt pekar fram mot Messias. Under söndagen ägnade han den mesta tiden åt sitt särskilda forskningsobjekt, Jesajaboken.

Under lördagens föredrag tog Erlandsson bland annat fram ett intressant ställe från Domarboken. I det trettonde kapitlet berättas om en man som hette Manoa av daniternas släkt. Hans hustru var ofruktosam. HERRENS ängel uppenbarade sig för Manoa och berättade att hans hustru skulle föda en son.

Manoa visste inte vem ängeln var och talade om honom som en gudsman. Senare kom han tillbaka, och då frågade Manoa efter hans namn. Svaret var: "Underbar". Sedan försvann ängeln i en låga från det altare där Manoa offrade, och han förstod att han hade sett Gud.

När Jesaja berättar om barnet som ska bli fött i sitt julevangelium, Jes 9, använder han detta namn om barnet. Den som i Domarboken kallades HERRENS ängel var vår Frälsare, Gud själv.

I genomgången av Jesajaboken tog Erlandsson bland annat upp kapitel 35, om den heliga vägen. Det är Gud som kommer för att frälsa, och samtidigt med hämnd och vedergällning över Guds motståndare. "Ingen oren ska färdas på den, men den är till för dem." Vi som är orena syndare har fått en banad väg

till himlen. Den är till för oss, för vi är renade i Frälsarens blod.

Pastor Øyvind Edvardsen höll ett tvådelat föredrag rubricerat *Skriften allena – den lutherska reformationens formalprincip*. Han höll senaste år en serie bibelstudier i Leplax om Skriften och denna sammanställning var ett led i hans serie reformationsföredrag.

Dessa föredrag, samt gudstjänsten i Biblion som leddes av församlingens pastorspraktikant David Åkerlund, finns inspelade både som ljudfiler och som videofiler. De kan hittas på webbadressen

<http://sanktjohannes.info/media/inspelningar/>

Nästa bibelhelg hålls i slutet av september.

ÖÖ

Birgitta och Seth Erlandsson berättade med inlevelse om sin intensiva vistelse i Kina i januari.

Lutherska kyrkor i världen i dag

Det finns i dag tre olika världsomfattande sammanslutningar av lutherska kyrkor. Den största av dessa är *Lutherska världsförbundet* (LWF) som består av den största lutherska kyrkan i USA, ELCA, och alla tidigare statskyrkor och nuvarande folkkyrkor i Europa som sprang ut från reformationen på 1500-talet. Som vi vet finns inte full läroenighet varken inom eller mellan dessa kyrkor, och de praktiserar öppet gemenskap med alla andra sorters kyrkor som inte är lutherska. De accepterar öppet bibelkritik och Bibeln är inte enda norm och rättesnöre för all lära och allt liv.

År 1999 undertecknade dessutom representanter från LWF och den romersk-katolska kyrkan den gemensamma deklARATIONEN om rättfärdiggörelsen. Femhundra års strid om hur människan blir salig inför Gud ser nu ut att vara bilagd och nu säger man att man är överens om saken. Men romersk-katolska kyrkan har inte ändrat ett enda *iota* i sin lära om att människans gärningar bidrar till frälsningen. LWF har alltså böjt sig för romersk-katolska kyrkans gärningslära.

Den andra världsvida sammanslutningen heter *International Lutheran Council* (ILC). Denna organisation består av en del tidigare medlemskyrkor i LWF och dessutom andra större fria lutherska kyrkor i världen, där den största är den amerikanska Missouri-synoden. Kyrkorna inom denna organisation behöver inte ha kyrkogemenskap med varandra, alltså behöver de inte ha konstaterat någon sorts enighet.

Kyrkorna i ILC håller ovillkorligt på de heliga Skrifterna som Guds inspirerade och ofelbara ord och de lutherska bekännelskrifterna i Konkordieboken som en trogen utläggning av Guds ord. Detta låter bra, men ändå accepteras olika uppfattningar om Skriften och läror inom denna sammanslutning. Det råder det som vi kallar läropluralism. Både Missionsprovinsen i Sverige och Missionsstiftet i Finland söker sig i denna riktning, där det till det yttre synes råda enighet, medan det i själva verket inte har konstaterats någon enighet i läran. Den lutherska traditionen verkar vara viktigare än den lutherska läran, som ju inte är något annat än den bibliska läran.

Den tredje av dessa världsomfattande sammanslutningar av lutherska kyrkor heter *Konfessionella Evangelisk-Lutherska Konferensen* (KELK). Här råder full läroenighet och kyrkogemenskap mellan kyrkorna. Alla är överens om att hela Bibeln är Guds oförfälskade ord och det behövs enighet i allt

för att kunna praktisera kyrkogemenskap mellan kyrkorna. Det är en gemenskap som bygger på full enighet i tro, lära och bekännelse.

Syftet med denna konferens är följande (från KELKs webbplats, www.celc.info):

1. att utåt ge uttryck för den enhet i anden och i tro och bekännelse som binder konferensens medlemmar samman;
2. att vara ett forum för medlemmarnas ömsesidiga uppmuntran, andliga tillväxt och förstärkning i tro och bekännelse;
3. att främja och stärka den existerande enheten i lära och praxis bland medlemskyrkorna och att försöka ta bort det som kan hota att störa eller skada denna enhet;
4. att uppmuntra konferensens medlemmar att vara ivriga i att dela sitt lutherska arv, som är det rena och oförfälskade evangeliet om Jesus Kristus med dem som ännu inte känner och tror på Jesus som sin Frälsare;
5. att ge ett klart, fast och enigt vittnesbörd för världen om allt som Bibeln lär – Guds verbalt inspirerade, ofelbara och auktoritativa Ord;
6. att uppmuntra och förbereda och publicera tydliga Skrift-baserade bekännelseuttalanden om frågor som konfronterar kyrkan från tid till annan och som antingen behandlas eller inte behandlas i den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelskrifter, Konkordieboken av 1580.

Denna konferens grundades i Tyskland år 1993 och består av lutherska bekännelsekyrkor från alla världens kontinenter. Medlemskyrkor är bland annat Wisconsin-synoden (WELS) och Evangelical Lutheran Synod (ELS) i USA, Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Den lutherske bekjennelseskirke i Norge, Lutherska bekännelsekyrkan i Sverige, Suomen Luterilainen Tunnustuskirkko och S:t Johannes ev-luth församling i Finland.

Pastor Dan Koelpin, ordförande i KELK, säger: ”I en tid av teologisk förvirring framstår KELK som en ledstjärna, som med kraften i Guds sanning kommer att motverka de förvirrande filosofier som finns i vår värld som är så förmörkad av synd.”

Øyvind Edvardsen

KELK:s Europakonferens 2016 i Finland

I fjol samlades den europeiska konferensen i södra Sverige. I år är Finland för första gången värdland. Konferensen hålls på Lepikko lägergård i Alskat, Korsholm utanför Vasa den 27–29 maj.

Ämnet för årets konferens är doxologin i Herrens bön. Konferensens syfte, att stärka de gemenskapsband som redan existerar mellan kyrkorna, sker genom bibliskt grundade föredrag och diskussioner över konferensens tema, vid gemensamma morgon- och kvällsandakter, vid de gemensamma måtiderna och samtalen, och till sist en gemensam högtidsgudstjänst på söndagen.

Hela programmet är öppet för gäster som önskar komma och lyssna och annars bekanta sig med de europeiska kyrkorna inom KELK. Det kommer att finnas gott om tid för samtal med konferensens deltagare mellan föredragen och under måtiderna.

Den som är intresserad att komma till KELK-konferensen som gäst antingen för en eller flera dagar ombeds anmäla sig till Øyvind Edvardsen, e-post: oyvinded@yahoo.com.

Det finns ett begränsat antal övernattningsplatser till förfogande för den som önskar att övernatta. Anmälning så snart som möjligt, senast 1:a maj.

Hela programmet hålls på engelska. För mer information om KELK, gå till: www.celc.info. Vårdar för konferensen är S:t Johannes evangelisk-lutherska församling tillsammans med Suomen Luterilainen Tunnustuskirkko.

Huvudföredragen på fredag och lördag hålls kl 10 och 14 med efterföljande respons och diskussion. På söndag avslutas konferensen med högmässa kl 10.

Lepikko lägergård i Alskat, Korsholm, ägs av Vasa evangelisk-lutherska församlingar och används i första hand för den finska församlingens lägerverksamhet. Den ligger vackert belägen med utsikt mot Replotbron.
Bilden är från vasasvenskaforsamling.fi.

Lutherska bekännelsekyrkans sommaraktiviteter

I senaste nummer (1/2016, sida 15) ingick presentation av läger och konferenser som ordnas av LBK. Nu finns detaljprogram för de flesta av dessa i LBK-utgåvan av denna tidning.

Vi ger här en översikt som påminnelse om dessa värdefulla arrangemang.

Barn- och ungdomsläger 5–7 maj på Hjortsbergagården i Alvesta (södra Småland).

Ansvarig ledare: Peter Öman. Tema: Jesu underverk.

Vuxenläger 16–19 juni på Hjortsbergagården.

Tema: Kristna relationer.

Ledare är pastor Don Patterson från Austin, Texas. Han har medverkat i retreatar och konferenser i vår systerkyrka WELS, skrivit artiklar om kristen barnuppfostran och lett kurser i ledarskap. Han har också tidigare undervisat i LBK. Föredragen tolkas till svenska.

LBK:s årskonferens och sommarläger 27–31 juli på Hjälmgården på gränsen mellan Närke och Sörmland i mellersta Sverige.

Undervisning ges bl.a. av John Brug, Egil Edvardsen, Stefan Hedkvist, Anders Nissen, Tor Jakob Welde. Dessutom hålls morgon- och aftonbön varje dag och en avslutande högmässa på söndag. Dr John Brug håller två föredrag över ämnet Kristi lidande och Jerusalems geografi.

För anmälan och praktiska frågor, se detaljprogram via <http://www.bekannelse.se/verksamhet/arrangemang/gemensamma/>.

Kurs i kristologi med dr John Brug

Den 1–12 augusti hålls en teologisk kurs för teologistudenter och andra intresserade i Norrköping, Lilla Hemgården.

Det blir ca 5 timmar föreläsningar per dag plus självstudier för studenterna. Första veckan ägnas åt Kristi person och andra veckan åt Kristi frälsningsverk.

Information ges av Stefan Hedkvist, e-post: stefan.hedkvist@telia.com.

Intresserade i Finland kan kontakta David Åkerlund, tfn 040 580 3975, e-post david_akerlund@live.se.

Tvivel

De elva lärjungarna gick till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom tillbad de honom, men några tvivlade. (Matt 28:16,17)

KORT FÖRE SIN HIMMELSFÄRD undervisade Jesus sina lärjungar om hur de skulle fortsätta göra evangeliet känt för människor. Matteus version av denna undervisning brukar kallas "Det stora uppdraget" och finns att läsa allra sist i hans evangelium.

Strax innan läsaren kommer fram till det bekanta bibelstället i Matteusevangeliet står det något som är så förbluffande att vi måste stanna upp och förundra oss. Det är 40 dagar efter Kristi uppståndelse. De elva lärjungarna hade tillbringat avsevärd tid med den uppståndne Jesus sedan dess. När de nu kommer för att möta Jesus på berget berättar Matteus att "några tvivlade".

Hur kunde de tvivla? De hade bevittnat hur de gammaltestamentliga profetiorna gått i fullbordan i Jesu liv och i hans lidande, död och uppståndelse. De hade Jesus kroppsligen alldeles framför sig. De såg honom och pratade med honom och kunde till och med röra vid honom. Hur var det möjligt att de kunde tvivla?

Kristna idag vet hur det känns. Guds ord förkunnar klart och tydligt att Kristi försoningsverk är fullbordat och att uppståndelsen verkligen har ägt rum. Vi har det framför våra ögon. Vi hör det med våra öron. Av nåd tror vi det. Dopets vattenflöde och nattvardens bröd och vin i vår mun påminner oss inte bara om Guds makt utan ger

faktiskt just den förlåtelse som blev vunnen åt oss av Kristus. För många är det dyrbara sanningar som de känt till hela livet. Och så sticker tvivlet fram sitt fula tryne!

Guds folk kämpar med sin egen syndiga natur, Satans fiendskap och en negativt inställd värld. Protester och svårigheter tornar upp sig. Till och med kristna som är starka i sin tro ropar med den sjunkande Petrus: *Herre, rädda mig!* (Matt 14:30) eller med den kämpande pappan: *Jag tror. Hjälp min otro!* (Mark 9:24). Tron vacklar. Panik uppstår. Tvivel tränger fram.

Motmedlet mot tvivel är inte tro. Visserligen är tron inblandad, men det är dåraktigt att se in i sig själv för att mäta trons storlek och kvalitet. Motmedlet är Jesus. De bland lärjungarna som fortfarande kämpade med sina tvivel kom till rätt plats och rätt person. De kom till Jesus.

Dagens troende följer deras exempel. *Låt oss ha blicken fäst på Jesus* (Heb 12:2) när tvivel dämpar trons ljus. Lita på honom. Lyssna på honom. Ta honom på orden. När du koncentrerar uppmärksamheten på Jesus avtar tvivlet och tron växer.

Herre, rädda mig när jag kämpar med tvivel! Hjälp mig att komma över min otro! Amen.

Ur Meditations